

16 juni Utrecht, Stadsschouwburg,
20.00 uur
17 juni Amsterdam, Stadsschouwburg,
20.15 uur
18 juni Den Haag, Koninklijke Schouwburg,
20.15 uur

Twyla Tharp Dance Foundation, New York

Artistieke leiding Twyla Tharp

Dansers Tom Rawe
Jennifer Way
Christine Uchida
John Carrafa
John Malashock
Shelley Freydont
Keith Young

Zakelijke leiding Debbie Lepsinger

Brahms' Paganini

Choreografie Twyla Tharp
Muziek Johannes Brahms, Variaties op een
thema van Paganini, opus 35, deel I
en II
Kostuums Ralph Lauren
Belichting Jennifer Tipton
Première maart 1980, New York
Dansers **Deel I:** John Carrafa
Deel II: Christine Uchida, John
Malashock, Shelley Freydont,
Keith Young, Jennifer Way

Pauze

The Fugue

Choreografie Twyla Tharp
Kostuums William Ivy Long
Belichting Jennifer Tipton
Première augustus 1970, Boston
Dansers Tom Rawe, John Carrafa, John
Malashock

Pauze

Sue's Leg

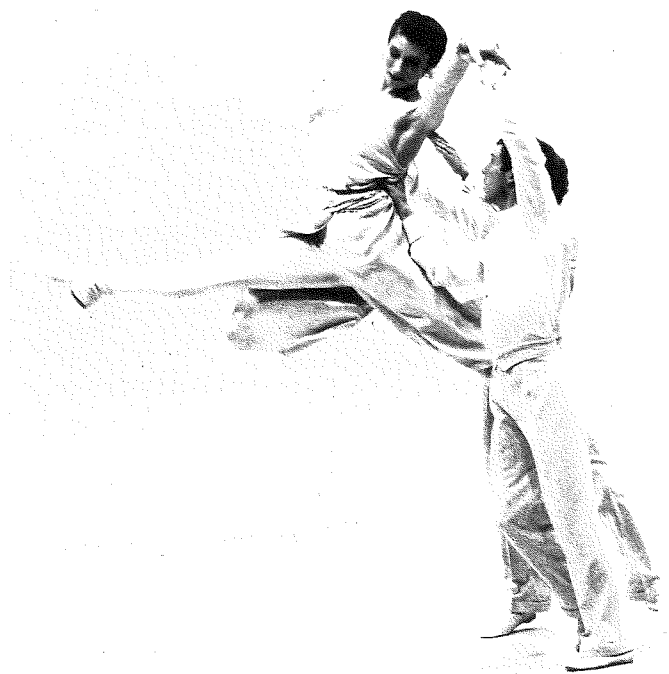
Choreografie Twyla Tharp
Muziek Fats Waller
Kostuums Santo Loquasto
Belichting Jennifer Tipton
Première februari 1975, St. Paul, Minnesota

Opgedragen aan Suzanne Weil

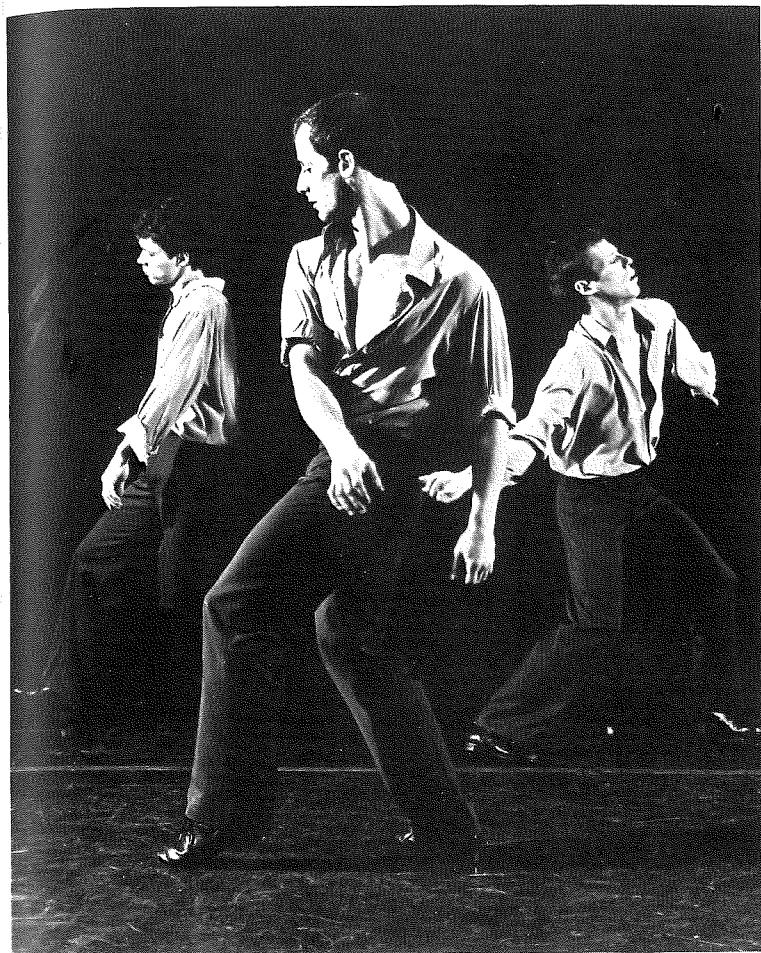
Dansers **Please take me out of jail**, opname
1927: Tom Rawe, Jennifer Way,
Christine Uchida, John Malashock
I can't give you anything but love
(McHugh), opname 1939:
Tom Rawe, Jennifer Way, Christine
Uchida, John Malashock
I can't give you anything but love
(McHugh) opname 1939:
Christine Uchida
Fat and greasy, opname 1939:
Tom Rawe, Jennifer Way, John
Malashock
Tea for two (Youmans), opname
1939:
Tom Rawe, Jennifer Way, John
Malashock
Ain't misbehavin' (Waller), opname
1940:
Christine Uchida
I'm livin' in a great big way
(McHugh), opname 1935:
Tom Rawe, Jennifer Way, Christine
Uchida, John Malashock
In the gloamin' (Harrison), opname
1938:
Tom Rawe, Jennifer Way, Christine
Uchida, John Malashock
I've got my fingers crossed
(McHugh), opname 1935:
Tom Rawe, Jennifer Way, Christine
Uchida, John Malashock

Twyla Tharp

Boven: 'Baker's Dozen'
Onder: 'Ocean's Motion'

Boven: 'The Fugue'
Onder: 'Uncle Edgar dyed his hair red'

Twyla Tharp

Twyla Tharp (1942) studeerde ballet bij Igor Schwesov, Margaret Craske, Richard Thomas en Barbara Fallis, moderne dans bij Martha Graham, Alwin Nikolais, Erick Hawkins, Merce Cunningham en Paul Taylor, en jazzdans bij Eugene Lewis; ze danste in de Paul Taylor Dance Company van 1963 tot 1965. Vanaf 1965 werkt ze als choreografe voor haar eigen groep, en af en toe voor andere groepen.

Aanvankelijk behoorde Twyla Tharp tot de post-moderne dans van de jaren zestig; ze werkte meestal zonder muziek, en in plaats van theaters in kunstgalerieën, musea en op sportvelden. 'Dancing in the streets of London and Paris, continued in Stockholm and sometimes in Madrid' (1969) bestond bijvoorbeeld uit simultaan-voorstellingen in vele ruimtes van een museum; het publiek kon zich verplaatsen of het geheel op monitors volgen. In 'The Fugue' (1970) dansten drie dansers zonder muziek een fuga, dat wil zeggen een compositie waarbij bewegingsthema's worden geïmiteerd en verweven; de geluiden van hun voeten maakten het ritme van de choreografie hoorbaar.

Een keerpunt werd 'Eight Jelly Rolls' (1971) op jazzmuziek van Jelly Roll Morton met een persoonlijke, herkenbare bewegingsstijl. Vanaf dat moment ontwikkelde Twyla Tharp zich tot één van de toonaangevende en gevestigde Amerikaanse choreografen. Behalve voor haar eigen groep, de Twyla Tharp Dance Foundation, werkte ze voor twee grote Newyorkse balletgroepen: voor het Joffrey Ballet maakte ze 'Deuce coupe' (1973) en 'As time goes by' (1973), en voor het American Ballet Theatre maakte ze 'Push comes to shove' (1976) met de vermaarde Russische danser Michail Barisjnikov als solist. Verder ontwierp ze voor de ijsdanser John Curry de schaatschoreografie 'After all' (1977), en maakte ze dansen voor het televisieprogramma 'Making television dance' (1977), voor de films 'Hair' (1978) en 'Ragtime' (première in het najaar 1981), en voor het Broadway-toneelstuk 'When we were very young' (1980).

Aan het begin van haar carrière, in 1967, heeft Twyla Tharp samen met Sara Rudner en Margaret Jenkins voorstellingen gegeven in Nederland; haar Twyla Tharp Dance Foundation treedt in dit Holland Festival echter voor het eerst in Nederland op.

In de Verenigde Staten is Twyla Tharp populair; met haar toegankelijke choreografieën heeft ze de laatste jaren een groot publiek bereikt. Ze krijgt ook regelmatig kritiek op de eenvormigheid en oppervlakkigheid van haar stijl. Haar bewegingsstijl is een combinatie van moderne dans, jazzdans en gezelschapsdans (ballroomdans en discodans), uitgewerkt met de discipline van de ballettechniek. Naast muziek van Haydn of Brahms gebruikt Tharp regelmatig Amerikaanse populaire muziek, zoals van Scott Joplin, Fats Waller, Chuck Berry en The Beach Boys. Haar dansen zien er vaak nonchalant en moeiteloos uit, alsof ze ter plaatse geïmproviseerd worden. De showachtige buitenkant verbergt echter een precieze structuur, die volledig vastligt. De dansen hebben geen verhaal of verhalend thema, maar tonen vooral energie, nonchalance en dansplezier.

Nancy de Wilde

Lees de HOLLAND FESTIVAL-krant: Achtergronden en hoogtepunten uit het programma plus achttien pagina's interviews.

Gratis verkrijgbaar in de theaters en concertzalen.

In samenwerking met **NRC** **HANDELSBLAD**
